

Arrest

nr. 282 746 van 9 januari 2023
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. MANDELBLAT
A. Reyerslaan 41 bus 8
1030 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 9 september 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 augustus 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 13 september 2022 met refertenummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 oktober 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 december 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. MANDELBLAT en van attaché M. TYTGAT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen heeft u de Albanese nationaliteit en bent u afkomstig uit Tirana (Albanië). U werd geboren als D.G. (...) en trouwde op 16 juli 2013 met X.S. (...), die op dat moment een gevangenisstraf uitzat omwille van de moord op I.B. (...). Deze moord vond plaats op 21 oktober 2001. Uw echtgenoot werd op 4 mei 2005 veroordeeld samen met zijn mededaders K.H.B. (...) en I.H. (...). Doordat uw echtgenoot verantwoordelijk was voor de moord op I.B. (...), verkeerde hij in bloedwraak met de familie B. (...) en meer specifiek met S.B. (...) en B.B. (...), twee neven van I. (...) die aan het hoofd staan van

de clan B. (...). In het begin van zijn gevangenisstraf vond een aanslag plaats op twee broers van uw echtgenoot, S.S. (...) en N.S. (...). Dit gebeurde op het moment dat S. (...) en N. (...) zich in een gebied bevonden waar de familie B. (...) de baas was. Uw echtgenoot contacteerde vervolgens de familie B. (...) en vroeg hen om er geen familiegelegenheid van te maken en te wachten met hun wraak tot hij vrij kwam uit de gevangenis. In februari 2014 kwam uw echtgenoot vervroegd vrij uit de gevangenis en trok u bij hem in in Shkodër. In juni 2014 vond een aanslag plaats in de regio Bahçallek in Tirana, waarbij E.B. (...), de oom van K.B. (...), vermoord werd en uw schoonbroer N.S. (...), de broer van uw echtgenoot, verlamd geraakte. In augustus 2014 vond een aanslag plaats waarbij uw echtgenoot in de tuin van jullie huis beschoten werd door een sluipschutter vanuit de citadel nabij jullie huis. Er werden twee kogels afgevuurd. Uw echtgenoot raakte gewond aan zijn arm. S.L. (...), die op dat moment bij jullie op bezoek was, werd zwaar gewond. Op 25 februari 2015 werd uw dochter I. (...) geboren. Op 11 juni 2015 vond een tweede aanslag plaats bij u thuis. Uw echtgenoot werd opnieuw geraakt door twee kogels die door een sluipschutter werden afgevuurd. Hij kwam daarbij om het leven. Na de aanslag was u getraumatiseerd omdat u uw echtgenoot naast u had zien sterven. Uw schoonbroer S.S. (...) vertelde u na de moord dat hij een boodschap had gekregen van de familie B. (...) waaruit bleek dat ze hadden gedaan wat ze wilden en dat nu de rest van de familie van uw echtgenoot in aanmerking kwam. Daarbij kreeg uw schoonbroer ook de boodschap mee dat geen van de nakomelingen van uw echtgenoot het zou overleven. Na deze bedreigingen verliet uw schoonbroer S.S. (...) Albanië en trok hij naar Engeland, waar hij internationale bescherming vroeg en kreeg. Ook uw schoonbroer N.S. (...) vluchtte weg uit Albanië en ging naar Duitsland waar hij internationale bescherming vroeg. Uzelf keerde een week na de moord op uw echtgenoot terug naar Tirana, waar u samen met uw dochter introk bij uw moeder en uw broer. U bent nooit door de politie ondervraagd in het kader van de moord op uw man en heeft ook nooit klacht ingediend omwille van de bedreigingen aan uw adres bij de politie of het parket, omdat u schrik had voor de familie B. (...). Deze hebben immers connecties met de Albanese staat. Zo staan zij op goede voet met volksvertegenwoordiger Tom Doshi. Toen u bij uw moeder leefde, sloot u zich op in uw woning en kwam u nooit buiten. U wilde echter niet dat uw dochter haar hele leven opgesloten zou moeten doorbrengen. Daarom besloot u op 23 maart 2018 om vanuit Albanië te vertrekken naar Frankrijk, waar u vervolgens in Nice internationale bescherming aanvraagde. Uw aanvraag werd echter zowel in eerste instantie als in beroep geweigerd omdat Albanië door de Franse autoriteiten werd beschouwd als een veilig land. U kreeg vervolgens van andere Albanese in Nice te horen dat een neef van I.B. (...) zich daar gevestigd had. U ontving nooit bedreigingen maar verhuisde uit voorzorg naar Dijon in november 2020. Daar diende u een aanvraag tot verblijf in omwille van de medische problematiek van uw dochter I. (...). Deze lijdt immers volgens sommige dokters aan autisme. Ondanks het feit dat ze reeds zeven jaar oud is, spreekt ze niet en draagt ze nog steeds pampers. Ze is getraumatiseerd na de moord op haar vader. Nadat de Franse autoriteiten uw verblijfsaanvraag weigerden, kwam u op 24 of 25 november naar België. U maakte deze keuze omdat S.B. (...), die zijn naam veranderde naar S.R. (...), in België veroordeeld werd tot 9 jaar gevangenisstraf wegens zijn aandeel in prostitutie en drugshandel en omdat België het enige land is dat de bloedwraakproblematiek ernstig neemt. Op 26 november 2021 diende u in België een verzoek om internationale bescherming in. Bij terugkeer naar Albanië vreest u dat uw dochter geïdenteerd zal worden door de clan B. (...) in het kader van de bloedwraak tussen de families S. (...) en B. (...). In juni 2022 werd N.B. (...), de vader van I.B. (...), vermoord in Tirana. Volgens bepaalde krantenartikelen wordt hierdoor de oude bloedwraak terug opgerakeld. Ook wordt in deze kranten gesuggereerd dat de familie van uw echtgenoot verantwoordelijk zou zijn voor de moord op N.B. (...) en dat hierdoor nieuwe moorden zullen volgen in de nabije toekomst. U vreest dat u en uw dochter hierdoor gevaar lopen in het vizier van de familie B. (...) te komen bij terugkeer naar Albanië. Daarnaast werd uw echtgenoot ook genoemd als verdachte in een vijfvoudige moordzaak van 1999. Volgens sommige kranten was uw echtgenoot ook verwikkeld in een bloedwraak met de slachtoffers van deze moorden, maar zelf heeft u geen weet van bedreigingen die door deze families geuit zouden zijn.

Ter staving van uw identiteit en uw verzoek legde u de volgende documenten neer: uw paspoort (d.d. 2 november 2015, geldigheidsduur 10 jaar); het paspoort van uw dochter I. (...) (d.d. 26 oktober 2015, geldigheidsduur 5 jaar); uw huwelijksakte (d.d. 2 november 2017, huwelijk op 16 juli 2013); uw geboorteakte (d.d. 31 mei 2021); de geboorteakte van uw dochter (d.d. 24 mei 2019, geboren op 25 februari 2015); de familiesamenstelling van de familie S. (...) (d.d. 19 maart 2018); een overlijdenscertificaat van uw echtgenoot (d.d. 25 oktober 2017, overlijden op 11 juni 2015); de familiesamenstelling van de familie G. (...) (d.d. 23 februari 2018); een attest van het parket in Shkodër in verband met de klassering van de moord op X.S. (...) omdat de dader niet geïdentificeerd kon worden (d.d. 11 oktober 2016); een Franse vertaling van het dossier van de rechtbank in Shkodër in verband met de veroordeling van uw echtgenoot X.S. (...); 2 foto's van B.B. (...) en S.B. (...); een opsporingsbericht van de Belgische politie voor S.R. (...), veroordeeld tot 9 jaar opsluiting wegens leiderschap van een criminele organisatie die probeert controle te krijgen over de prostitutie en drugsscene; een artikel in verband met de aanslag op de broer van uw echtgenoot en de zoon van de tante van uw echtgenoot

(Gazetta Shqiptare d.d. 7 juni 2014); een artikel in verband met de aanslag op uw echtgenoot X.S. (...) (Aktualitetet d.d. 12 augustus 2014); een artikel in verband met de moord op uw echtgenoot X.S. (...) (Gazetta Shqiptare d.d. 12 juni 2015); een foto van uzelf met uw echtgenoot en uw dochter; twee artikels op ABC news en Facebook, uitgekomen na de moord op de vader van I.B. (...) in juni 2022, waarin wordt geschreven dat uw echtgenoot werd vermoord door de familie B. (...); een videofragment van het Albanese televisiestation ABC news waarin journalist Artan Hoxha getuigt over de moord op uw echtgenoot; een videofragment van het Albanese televisiestation tvklan.al over de moord op N.B. (...); een videofragment over de moord op N.B. (...) en de rivaliteit tussen de families B. (...) en L. (...); een videofragment van het Albanese televisiestation topchannel over de moord op uw echtgenoot X.S. (...); het medisch dossier van uw dochter I.S. (...) in Frankrijk (d.d. 21 mei 2021); een certificaat waaruit blijkt dat u in België een competentie als huishoudhulp hebt behaald (d.d. 29 juni 2022).

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. U verklaarde weliswaar bij aanvang tijdens het persoonlijk onderhoud dat u getraumatiseerd raakte doordat u aanwezig was bij de moord op uw echtgenoot en dat u kalmeringsmiddelen neemt om te kunnen functioneren (Notities Persoonlijk Onderhoud (NPO), d.d. 2 augustus 2022, p. 14). U kon deze stelling echter niet attesteren met medische documenten en u heeft in België ook nooit een psycholoog of psychiater geconsulteerd om u omwille van deze problemen te laten bijstaan (NPO, p. 14). U legde ook geen medische attesten waaruit zou blijken dat u zich in de onmogelijkheid bevindt om concrete feiten en gebeurtenissen op een correcte wijze mee te delen. Uit uw op het Commissariaat-generaal afgelegde verklaringen blijkt bovendien duidelijk dat u tijdens het gesprek in staat was om de aan u gestelde vragen op coherente wijze te beantwoorden. Er is dan ook geen enkele reden om aan te nemen dat u niet bij machte zou zijn om op volwaardige, functionele en zelfstandige wijze aan de procedure deel te nemen. Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Bij KB van 14 januari 2022 werd Albanië vastgesteld als veilig land van herkomst. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Na grondig onderzoek van uw verklaringen en alle stukken in uw administratief dossier dient te worden vastgesteld dat uw verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond is.

U verklaarde dat het leven van uzelf en uw dochter in Albanië in gevaar is omdat de familie van uw echtgenoot verwickeld is in een bloedvete met de familie B. (...). Vooreerst dient in dit verband benadrukt te worden dat door het Commissariaat-generaal niet wordt getwijfeld aan uw stelling dat uw echtgenoot X.S. (...) in Albanië vermoord werd. Evenmin wordt getwijfeld aan uw stelling dat uw echtgenoot in Albanië veroordeeld werd als mededader bij de moord op I.B. (...). U bent er echter niet in geslaagd het Commissariaat-generaal ervan te overtuigen dat het conflict tussen de familie B. (...) en de familie S. (...) ertoe leidt dat het leven van u en uw dochter in gevaar is bij terugkeer naar Albanië.

Zo dient vooreerst te worden vastgesteld dat uw houding geenszins in overeenstemming te brengen is met een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade. Uit uw verklaringen blijkt immers dat uw echtgenoot reeds vermoord werd op 11 juni 2015, terwijl u pas op 23 maart 2018 besloot om Albanië te verlaten (NPO, p. 4 en p. 5). Nochtans blijkt uit uw verklaringen dat u reeds een week na de moord op uw echtgenoot bedreigd werd door de familie B. (...) en dat u om die reden op aandringen van uw schoonbroer S.S. (...) van Shkodër naar Tirana verhuisde (NPO, p. 18). Indien u en uw dochter werkelijk gevaar liepen in het kader van deze bloedwraak, komt het hoogst bevreemdend over dat uw beide schoonbroers het land kort na de moord op uw echtgenoot ontluchtten, terwijl uzelf samen met uw dochter nog twee jaar en negen maanden in Albanië bleef wonen. Hiernaar gevraagd, stelde u dat u een trauma had opgelopen en dat u niet klaar was om naar buiten te gaan (NPO, p. 19). U sloot zich volgens uw verklaringen op in uw huis en u kwam nooit buiten (NPO, p. 18). Uw dochter had voor uw vertrek uit Albanië nog nooit een speeltuin van dichtbij gezien omdat ze altijd binnenshuis verbleef (NPO, p. 18). Aan deze verklaringen kan echter niet het minste geloof gehecht worden. Zij zijn immers flagrant in strijd met de stempels in de door u neergelegde paspoorten, waaruit blijkt dat u en uw dochter op 20 februari 2016 naar Italië reisden met het vliegtuig en er op 12 maart 2016 terug vertrokken. Bovendien blijkt uit jullie paspoorten ook dat u en uw dochter op 6 augustus 2016 vanuit Albanië Griekenland binnenreden met de wagen en dat jullie op 20 augustus 2016 met de wagen vanuit Griekenland terugkeerden naar Albanië. De vaststelling dat u minder dan een jaar na de dood van uw echtgenoot naar Italië en naar Griekenland

reisde, haalt de geloofwaardigheid van uw stelling dat u na de dood van uw echtgenoot opgesloten leefde in het huis van uw moeder volledig onderuit.

Daarnaast dient te worden opgemerkt dat uw paspoortstempels ook weinig coherent zijn met uw verklaringen. Indien u werkelijk dusdanig getraumatiseerd was dat u niet in staat was om uw land te ontvluchten, kan immers niet worden begrepen waarom u wel in staat was om naar Italië en Griekenland te reizen. De vaststelling dat u noch in Griekenland, noch in Italië een verzoek om internationale bescherming indiende, versterkt alleen maar het ongeloofwaardig karakter van de door u aangehaalde vrees. Van een persoon die daadwerkelijk risico loopt op vervolging of ernstige schade in zijn land van herkomst, mag immers redelijkerwijs worden verwacht dat hij na aankomst in een veilig derde land zo snel mogelijk een beroep doet op de bevoegde autoriteiten voor het verkrijgen van bescherming. Het is in dit verband ook veelzeggend dat u volgens uw verklaringen twee weken voordat u geïnterviewd werd op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) uw paspoort verloren bent (NPO, p. 13). Hierdoor rijst immers het vermoeden dat u bewust probeerde om uw verblijf in Italië en Griekenland achter te houden voor het Commissariaat-generaal. Dit is des te opmerkelijk in het licht van de vaststelling dat u hiervan nooit aangifte gedaan hebt bij de politie (NPO, p. 13). Uw tegenwerping dat u dacht dat uw verklaring bij de DVZ volstond, is weinig overtuigend. Hetzelfde geldt voor uw tegenwerping dat u de stempels in uw paspoort tegen betaling liet plaatsen door een corrupte buschauffeur die vanuit Albanië naar Griekenland reisde, om op die manier de familie B. (...), die vele connecties heeft met de Albanese autoriteiten, te laten denken dat u het land verlaten had (NPO, p. 23). Het is immers uiterst ongeloofwaardig dat u, indien u werkelijk iemand zou betaald hebben om een stempel in uw paspoort te zetten zodat het zou lijken dat u in het buitenland was, diezelfde persoon ook zou betalen om twee weken later een stempel in uw paspoort te zetten waaruit blijkt dat u was teruggekeerd naar Albanië. Als de familie B. (...) al geruchten zou opvangen van de douaniers, dan zouden zij hierdoor immers ook op de hoogte komen van het feit dat u was teruggekeerd. Eveneens is het compleet ongeloofwaardig dat u dezelfde procedure in maart 2016 en augustus 2016, twee keer op vijf maanden tijd tegen betaling zou laten uitvoeren. Dat u er op een internationale vlucht naar Italië erin slaagde om tegen betaling valse stempels in uw paspoort te laten zetten, is bovendien compleet onaannemelijk (NPO, p. 23). Dit geldt des te meer daar u niet kon zeggen hoe deze procedure precies was verlopen en u ook niet kon zeggen hoeveel u hiervoor had betaald (NPO, p. 23). Immers kan in alle redelijkheid verwacht worden dat u, indien u werkelijk het risico zou hebben genomen om uw paspoort op dergelijke flagrante wijze te laten vervalsen, u tenminste zou kunnen vertellen hoe dit precies in zijn werk ging en hoeveel u hier precies voor had betaald. Uw onvermogen om ook maar enig relevant detail over deze zagezegde vervalsing te vertellen, haalt de geloofwaardigheid ervan totaal onderuit.

De vaststelling dat de broers van uw echtgenoot het land na zijn dood verlieten terwijl uzelf en uw dochter in Tirana bleven wonen en zelfs naar Albanië terugkeerden nadat jullie naar Italië en Griekenland gereisd waren, doet twifelen aan de ernst van de door u aangehaalde vrees. Dat u na uw verblijf in het buitenland telkens op vrijwillige basis naar Albanië terugkeerde is een houding die geenszins in overeenstemming met een gegronde vrees voor vervolging of ernstige schade kan worden gebracht. Dat u deze verplaatsingen bovendien probeerde te verbergen voor het Commissariaat-generaal en hierover herhaaldelijk flagrant tegenstrijdige en volstrekt ongeloofwaardige verklaringen aflegde, ondergraaft uw algemene geloofwaardigheid op ernstige wijze.

Doordat geen geloof gehecht wordt aan uw verklaring gedurende twee jaar en negen maanden ondergedoken geleefd te hebben in Albanië, dient ook ernstig getwijfeld te worden aan uw bewering dat u vreest gedood te worden door de familie B. (...). Het was immers net doordat uw dochter door hen bedreigd werd, dat u besloten had om uzelf en uw dochter op te sluiten in het huis van uw moeder in Tirana.

Er dient bovendien te worden vastgesteld dat volgens uw eigen verklaringen noch uzelf, noch uw dochter sinds de moord op uw echtgenoot zijn lastiggevallen of bedreigd door de familie B. (...). Behalve de geruchten die verspreid werden in de week na de dood van uw echtgenoot, is er nadien nooit meer iets dergelijks gebeurd (NPO, p. 18). Hier kan nog aan toegevoegd worden dat het ook weinig geloofwaardig overkomt dat de familie B. (...) u en uw dochter zou viseren. Volgens de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, en die werd toegevoegd aan uw administratief dossier, worden bij traditionele bloedwraak volgens de Kanun (Albanees gewoonterecht) enkel de mannelijke familieleden geviséerd. Hiermee geconfronteerd, stelde u dat u en uw dochter aanwezig waren bij de moordaanslag op uw echtgenoot (NPO, p. 22). U stelde dat ze hebben geschoten om jullie te vermoorden maar dat God wilde dat geen van jullie beiden werd geraakt (NPO, p. 22). Deze uitspraak wringt echter met de vaststelling dat uw echtgenoot vanop grote afstand werd gedood door een getrainde sluipschutter (cf. administratief dossier en NPO, p. 12). Uit uw verklaringen ter zake blijkt bovendien dat slechts twee kogels werden afgevuurd en dat deze kogels allebei uw echtgenoot troffen (NPO, p. 27). Ook bij de eerste aanslag in augustus 2014 werden slechts twee kogels afgevuurd, waarvan er één uw echtgenoot raakte en een andere een gast die bij jullie thuis op bezoek was (NPO, p. 27). De vaststelling dat de

tegenstanders van uw echtgenoot een getrainde sluipschutter inzetten die bovendien slechts twee kogels afvuurde, wijst er op dat zij een inspanning hebben geleverd om u en uw dochter te ontzien. Uw stelling dat zij u en uw dochter wilden vermoorden maar hier niet in slaagden door een interventie van God, komt dan ook weinig overtuigend over.

De vaststelling dat u en uw dochter niet beschoten werden bij de moord van uw echtgenoot en ook in de jaren nadien nooit door de familie B. (...) werden aangevallen, bevestigt alleen maar het relatieve karakter van uw vrees.

Hier kan nog aan toegevoegd worden dat u tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS ook bijzonder weinig over de familie B. (...) wist te vertellen. Zo kon u niet met zekerheid zeggen of I.B. (...) nog een broer had en hoe die broer dan wel heette (NPO, p. 9). Evenmin kon u zeggen hoeveel broers de vader van I. (...) had of hoeveel neven I.B. (...) had (NPO, p. 9). Het enige wat u wist is dat het er heel veel zijn (NPO, p. 9). U kende verder ook de naam niet van de neef die in Nice kwam wonen en door wie u zich zodanig bedreigd voelde dat u besloot te verhuizen naar Dijon (NPO, p. 9). Uw onwetendheid over de identiteit van de familie B. (...) is, gezien uw stelling te vrezen dat ze uw dochter naar het leven staan, veelzeggend. Het stemt in dit verband ook tot nadenken dat u tijdens uw verblijf in Frankrijk besloot om een Facebookpagina te openen louter met als oogmerk om daar bedreigingen te ontvangen die uw verzoek om internationale bescherming zouden kunnen ondersteunen (NPO, p. 10). De vaststelling dat u actief probeerde om bedreigingen te krijgen van de familie B. (...) met als doel uw verzoek om internationale bescherming te stofferen, maar hier ondanks uw aanwezigheid op sociale media niet in slaagde (NPO, p. 10), vormt een bijkomend argument om te twifelen aan de ernst van uw vrees.

Door het geheel van bovenstaande vaststellingen kan niet langer geloof gehecht worden aan uw beweerde vrees dat u en uw dochter bij een terugkeer naar Albanië in een bloedwraak verwickeld zullen raken met de familie B. (...).

U haalde daarnaast op de Dienst Vreemdelingenzaken aan dat uw echtgenoot nog met andere families in bloedwraak verwickeld was en dat alle namen in de door u neergelegde krantenartikels vermeld stonden (DVZ, Vragenlijst CGVS, d.d. 17 mei 2022, punt 3.8). Toen u hiernaar gevraagd werd tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS, stelde u echter dat uw echtgenoot na zijn vrijlating uit de gevangenis met iedereen vrede gesloten had behalve met de familie B. (...) (NPO, p. 21). U kon niet zeggen dat hij nog met een andere familie in conflict zat (NPO, p. 21). Erop gewezen dat uw echtgenoot in de betreffende krantenartikels genoemd wordt als medeverantwoordelijke voor vijf moorden die gepleegd werden in 1999, gaf u toe dat dit inderdaad het geval was maar stelde u dat uw echtgenoot voor deze moorden nooit ondervraagd of veroordeeld werd en dat jullie nooit door deze families bedreigd werden (NPO, p. 21). U kon ook niet zeggen wat de namen waren van de slachtoffers (NPO, p. 21). Het enige wat u over hen wist was dat twee van hen broers waren en dat ze N. (...) heetten (NPO, p. 21). Uit uw verklaringen blijkt dan ook allerm minst dat uw echtgenoot met andere families dan de familie B. (...) in bloedwraak zou verkeren. De vaststelling dat u hierover foutieve verklaringen aflegde op de DVZ, tast uw algemene geloofwaardigheid verder aan.

Er dient bovendien vastgesteld te worden dat u geen overtuigende feiten of elementen heeft aangehaald waaruit zou blijken dat u voor de door u aangehaalde problemen – of bij een eventuele herhaling van dergelijke problemen in geval van een terugkeer naar Albanië - geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/ of bescherming door de in Albanië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten, en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat er in geval van een eventuele terugkeer naar Albanië voor u sprake zou zijn van een vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Immers voordat internationale bescherming kan worden verleend aan een verzoeker om internationale bescherming, dient te worden aangetoond dat de verzoeker om internationale bescherming geen aanspraak kan maken op nationale bescherming. Van een verzoeker om internationale bescherming mag dan ook redelijkerwijs verwacht worden dat hij eerst alle redelijke van de hem te verwachten mogelijkheden tot bescherming uitgeput heeft. Uit uw verklaringen blijkt dat dit niet het geval is.

Zo dient vooreerst te worden vastgesteld dat u noch na de aanslag op uw echtgenoot in augustus in juli 2020, noch na de moord op uw echtgenoot in juni 2015, klacht neerlegde bij de politie (NPO, p. 22). Evenmin legde u op enig moment klacht neer bij de politie in verband met de bedreigingen die u ontving in het kader van de bloedvete met de familie B. (...) waarvan u beweert het slachtoffer te zijn (NPO, p. 19). U stapte nooit naar het parket met uw grieven (NPO, p. 22). U ging ook nooit bij de politie of het parket informeren naar de stand van het onderzoek (NPO, p. 12). Behalve een enkel document waaruit blijkt dat het onderzoek naar de moord op uw echtgenoot geklasseerd werd omdat de dader niet gevonden kon worden, heeft u hierover geen enkele informatie of documentatie (NPO, p. 12). Er kan dan ook allerm minst geconcludeerd worden dat u alle mogelijkheden tot nationale bescherming heeft uitgeput. Indien u de nationale autoriteiten niet op de hoogte brengt van uw problemen, kunnen zij hier immers vanzelfsprekend niet tegen optreden.

Uw tegenwerping dat de familie B. (...) in Albanië iedereen kent en heel veel moorden gepleegd heeft, maar daarmee wegkomt omdat ze banden hebben met de Albanese staat, volstaat niet om te concluderen dat er voor u in Albanië geen bescherming voorhanden is (NPO, p. 19 en p. 21). Overigens dient er in dit verband op te worden gewezen dat u herhaaldelijk tegenstrijdige en ongeloofwaardige verklaringen aflegde wat betreft de relatie tussen de familie B. (...) en de Albanese autoriteiten. Zo stelde u tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS dat niemand van de familie B. (...) ooit veroordeeld is tot meer dan een jaar gevangenisstraf (NPO, p. 19). Toen u vervolgens gevraagd werd of B. (...) of S.B. (...) ooit gearresteerd werden, stelde u dat ze weliswaar gearresteerd werden maar vervolgens weer werden vrijgelaten (NPO, p. 19). Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, en die werd toegevoegd aan uw administratief dossier, blijkt echter dat S.B. (...) in Albanië werd veroordeeld tot een gevangenisstraf van 2,5 jaar. Bovendien hebben de Belgische en de Albanese autoriteiten ook een akkoord gesloten waardoor S.B. (...) de veroordeling tot 22 jaar gevangenisstraf die hij in België opliep in een Albanese gevangenis zal uitzitten (cf. administratief dossier). De vaststelling dat S.B. (...) op dit moment opgesloten zit, ondermijnt in ernstige mate de geloofwaardigheid van uw stelling dat u in Albanië geen bescherming kan krijgen omdat de familie B. (...) er boven de wet zou staan. Dit geldt des te meer in het licht van de vaststelling dat u de veroordeling van S.B. (...) probeerde te verhullen voor het Commissariaat-generaal door hier tegenstrijdige verklaringen over af te leggen. Gevraagd wanneer S. (...) en B. (...) werden gearresteerd en terug vrijgelaten, stelde u immers plots dat S.B. (...) al meer dan drie jaar opgesloten zit in de gevangenis in Albanië, wat strijdig is met zowel uw eerdere bewering dat hij nooit veroordeeld is tot meer dan een jaar gevangenisstraf als met uw eerdere bewering dat hij na zijn arrestatie weer werd vrijgelaten (cf. supra en NPO, p. 20). Geconfronteerd met uw tegenstrijdige verklaringen op dit punt, stelde u dat de Albanese staat S.B. (...) louter heeft veroordeeld omdat ze door de Europese Unie op de vingers getikt werden. U voegde hier nog aan toe dat S. (...) ook een aanvraag had ingediend om uit de gevangenis vrijgelaten te worden (NPO, p. 20). Deze uitleg volstaat echter niet om te verklaren waarom u in eerste instantie beweerde dat S. (...) was vrijgelaten. Ook uw stelling dat geen enkele rechter in Shkodër de rechtszaak tegen de familie B. (...) wilde behandelen omdat de rechters vreesden voor hun leven, volstaat niet om te concluderen dat in Albanië voor u geen bescherming mogelijk is (NPO, p. 21). Het gaat hier immers louter om een blote bewering van uw kant die u niet kon ondersteunen met documenten. Dat geen enkele rechter de zaak wilde behandelen, is trouwens weinig coherent met de vaststelling dat S.B. (...) in Albanië wel degelijk veroordeeld werd (cf. supra en administratief dossier). Het stemt in dit verband ook tot nadenken dat u, hiernaar gevraagd, niet met zekerheid kon zeggen om welke reden S.B. (...) in Albanië veroordeeld werd (NPO, p. 20).

Uw stelling dat volksvertegenwoordiger Tom Doshi de rechterhand was van de B. (...)’s, betreft louter een blote bewering van uw kant die u niet overtuigend kon aantonen en die u louter baseerde op geruchten die u in Shkodër had opgevangen (NPO, p. 21). Van een verzoeker om internationale bescherming kan nochtans verwacht worden dat hij of zij zich spontaan en zo gedetailleerd mogelijk informeert over die elementen die verband houden met de kern van zijn of haar vrees. Hier kan nog aan toegevoegd worden dat zelfs indien de familie B. (...) contacten zou onderhouden met bepaalde Albanese politici, dan nog hieruit niet kan afgeleid worden dat de Albanese autoriteiten niet in staat zouden geweest zijn om u tegen hen te beschermen.

Wat betreft de opmerking van uw advocate dat de moord op N.B. (...), de vader van I.B. (...), het risico vergroot voor de bloedwraak met de familie B. (...) waarin u verkeert, dient te worden opgemerkt dat het hier louter gaat om speculaties (NPO, p. 31). Zelf heeft u na de moord op N.B. (...) geen bedreigingen ontvangen (NPO, p. 26). Uit de door u neergelegde documenten blijkt op geen enkele manier dat er een reden zou zijn om aan te nemen dat u of uw dochter bij de moord op N.B. (...) betrokken zouden zijn. Gezien de familie B. (...) volgens uw verklaringen en de beschikbare informatie bij verschillende criminele praktijken betrokken was, is er geen enkele reden om aan te nemen dat het dispuut tussen de familie B. (...) en de familie S. (...) aan de grondslag zou liggen van de moord op N.B. (...). Overigens blijkt ook uit de door u neergelegde videofragmenten dat de familie B. (...) eveneens in een conflict verwickeld was met de familie L. (...) (cf. administratief dossier). Zelfs indien onomstotelijk zou vaststaan dat N.B. (...) vermoord werd in het kader van de door u aangehaalde bloedwraak tussen de families B. (...) en S. (...) (quod non), dan nog is er geen enkele reden om aan te nemen dat u of uw dochter hierdoor in het vizier van de familie B. (...) zouden komen, aangezien bij bloedwraak in de regel enkel de mannelijke verwanten geviséerd worden (cf. supra).

Wat betreft de stelling van uw advocate dat u niet naar de politie kon stappen omdat de moordenaar van uw echtgenoot zelf bij de politie werkte, dient te worden opgemerkt dat uit de door u neergelegde documenten blijkt dat deze informatie slechts verspreid werd naar aanleiding van de moord op N.B. (...) in juni 2022 (NPO, p. 12, p. 28 en p. 30). Hiernaar gevraagd, stelde u niet te weten wat de naam was van deze sluipschutter (NPO, p. 28). De enige informatie die u had over de sluipschutter kwam van de journalist Artan Hoxha, die hierover berichtte naar aanleiding van de moord op N.B. (...) in juni 2022 (NPO, p. 12 en p. 28). Uw latere stelling dat u al een week na de dood van uw echtgenoot wist dat hij vermoord

werd door iemand die werd opgeleid door de politie, is louter een blote bewering van uw kant die niet strookt met uw eerdere verklaringen op dit punt en die u niet staafde met relevante documenten, ondanks het feit dat u hier tijdens het persoonlijk onderhoud expliciet naar werd gevraagd (NPO, p. 31). Hier kan nog aan worden toegevoegd dat zelfs indien u zou aangetoond hebben dat deze informatie over de sluipschutter reeds circuleerde vlak na de dood van uw echtgenoot (quod non), dan nog hieruit niet kan afgeleid worden dat de Albanese autoriteiten niet in staat zouden geweest zijn om u te beschermen.

Uit informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal (zie de COI Focus: Albanië Algemene Situatie van 15 juni 2020, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_albanie_algemene_situatie_20200615.pdf of <https://www.cgvs.be/nl> en de COI Focus: Albania: Blood Feuds in contemporary Albania: Characterisation, Prevalence and Response by the State van 29 juni 2017, beschikbaar op <https://www.cgvs.be/nl/landeninfo/blood-feuds-contemporary-albaniacharacterisation-prevalence-and-response-state> of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt namelijk dat in Albanië maatregelen werden/worden genomen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de Albanese autoriteiten wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in.

Niettegenstaande rechtsvervolging door de familie van het slachtoffer niet altijd als genoegdoening beschouwd wordt en de politie soms geen bescherming kan bieden aan families in afzondering omdat ze weigeren om een officiële klacht in te dienen, blijkt uit de informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal evenwel dat de Albanese overheid zich steeds meer van de bloedwraakproblematiek bewust is en, ofschoon er nog ruimte voor vooruitgang en verbetering is, bereid is om bescherming te bieden aan burgers die het slachtoffer zijn van een bloedvete.

In het kader hiervan hebben de Albanese autoriteiten de afgelopen jaren een aantal belangrijke maatregelen getroffen. Allereerst leverde de politie ernstige inspanningen in het bestrijden van deze problematiek. Zo werden specifieke opleidingen gegeven aan het politiepersoneel over de preventie en de opheldering van moorden in het kader van wraak en vendetta. Een samenwerking tussen o.a. de politie, het openbaar ministerie, het ministerie van onderwijs, het ministerie van sociale zaken werd uitgebouwd waardoor sneller kan worden overgegaan tot interventies en arrestaties. Bloedwraakzaken worden nauwlettend gemonitord en zodra er ernstige indicaties zijn van een nakend misdrijf (bv. een bedreiging) of wanneer een misdrijf werd gepleegd, worden deze feiten overgemaakt aan het openbaar ministerie voor onderzoek en preventie. Wanneer een moord gepleegd wordt, worden de getroffen families proactief opgevolgd om te vermijden dat een vendetta zich ontwikkelt. Meerdere ngo's bevestigen de inspanningen van de Albanese autoriteiten en erkennen de efficiëntie ervan en de impact ervan op de bestrijding van het fenomeen van de bloedwraak. Ook oude zaken worden heropend en mogelijke bloedwraakzaken worden met bijzondere aandacht behandeld, zelfs in afgelegen gebieden. Verder werd de strafwet aangepast waardoor er minimumstraffen werden voorzien – onder meer voor het dreigen met bloedwraak – en werd de straf voor moord met voorbedachte rade in een bloedwraak verhoogd tot minimum 30 jaar. Ook deze aanpassingen hadden een positief effect op de bestrijding van bloedwraak. Nog in 2013 organiseerde de Albanese overheid opleidingsmomenten voor magistraten met als doel de kennis en professionele vaardigheden op het gebied van bloedwraak te verhogen. Ofschoon ook hier nog ruimte voor verbetering is, proberen zowel de overheid als het middenveld door preventie en sensibilisering het fenomeen van bloedwraak te bestrijden. Er is samenwerking op institutioneel niveau, tussen de lokale overheden, de politie en het gerecht, en er is tevens samenwerking tussen de overheid, religieuze leiders en de verzoeningscommissies. In de regio Shkodër in het bijzonder wordt de situatie van families in bloedwraak door de politie nauwgezet opgevolgd door in contact te treden met hen, door regelmatig in de buurt te patrouilleren en hun woningen in de gaten te houden.

Het Commissariaat-generaal erkent dat corruptie een pijnpunt blijft in Albanië. Niettemin moet worden vastgesteld dat ook hier de nodige stappen werden/worden gezet. Zo worden bijvoorbeeld agenten van andere regio's ingeschakeld om te vermijden dat er een te nauwe band bestaat tussen de politie en de betrokken burgers. Hoe dan ook blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Albanese politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er verschillende stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. Informatie stelt tevens dat, ofschoon er nog doorgedreven hervormingen aangewezen zijn, er veel politieke wil is om op een besliste wijze de strijd tegen corruptie aan te gaan en dat Albanië de afgelopen jaren dan ook verschillende maatregelen en succesvolle stappen ondernomen heeft om corruptie binnen politie en justitie te bestrijden.

Zo werd een anticorruptiestrategie uitgewerkt en werd het wetgevend en institutioneel kader versterkt. Het aantal onderzoeken naar, vervolgingen van en veroordelingen voor corruptie, waaronder corruptie bij – soms zelfs hooggeplaatste – functionarissen, nam toe. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Albanië aanwezig zijn en dat de Albanese overheid inzet op een verbetering van de daadwerkelijke functionering ervan.

Gelet op voorgaande meen ik dat de Albanese autoriteiten in geval van eventuele (veiligheids)problemen in het kader van bloedvetes aan alle onderdanen voldoende bescherming bieden en de redelijke maatregelen zoals beoogd in artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet treffen.

De door u neergelegde documenten zijn niet van die aard dat zij bovenstaande beslissing in een ander daglicht kunnen stellen. Aan uw identiteit en nationaliteit en de identiteit en nationaliteit van uw dochter wordt in deze beslissing niet getwijfeld. Uw huwelijk met X.S. (...) en het feit dat hij de vader is van uw dochter I. (...) staan in deze beslissing evenmin ter discussie. Ook het feit dat uw echtgenoot in juni 2015 werd vermoord, wordt door het Commissariaat-generaal niet in twijfel getrokken. Hetzelfde geldt voor de vaststelling dat uw echtgenoot werd veroordeeld voor de moord op I.B. (...) en hiervoor 12 jaar in de gevangenis doorbracht. De door u neergelegde artikels in verband met de aanslag op uw schoonbroer in juni 2014, de aanslag op uw echtgenoot in augustus 2014 en de moord op uw echtgenoot in juni 2015, worden geen van alle betwist. Uit deze artikels blijkt echter niet dat ook uzelf en uw dochter bij terugkeer naar Albanië het gevaar zouden lopen op wraak door de familie B. (...). Evenmin blijkt uit deze artikels dat voor u en uw dochter in Albanië geen bescherming voorhanden zou zijn. De door u neergelegde foto's van B.B. (...) en S.B. (...) en het door u neergelegde opsporingsbericht van de Belgische politie voor S.R. (...), zijn niet van die aard dat bovenstaande beslissing erdoor in een ander daglicht komt te staan. De twee door u neergelegde artikels en de vier door u neergelegde videofragmenten werden deels hierboven al besproken en tonen niet aan dat u en uw dochter bij terugkeer naar Albanië in problemen zullen komen met de familie B. (...) of dat er voor jullie in Albanië geen bescherming zou zijn. Het medisch dossier van uw dochter I.S. (...) houdt geen verband met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980, noch met de criteria inzake subsidiaire bescherming vermeld in artikel 48/4 van diezelfde wet. U dient voor de beoordeling van medische elementen een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de staatssecretaris van Asiel en Migratie of zijn gemachtigde op basis van artikel 9 ter van de wet van 15 december 1980. Het door u neergelegde certificaat waaruit blijkt dat u in België een competentie als huishoudhulp hebt behaald is voor bovenstaande beslissing niet van belang.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoekster beroept zich in een eerste en enig middel op de "Schending van art. 57/6/1, §1 van de Vreemdelingenwet".

Verzoekster betoogt:

"De essentie van het afwijzingsbeslissing berust op de belangrijkste redenering die is ontleend aan het gebrek aan geloofwaardigheid van het blivebd wonen van verzoekster in een familiale, langs moeder kant in Albanië, gelet op de stempels in haar paspoort met betrekking tot haar reizen naar Italië en Griekenland; overwegende dat verzoekster op volkomen coherente en plausibele wijze heeft uitgelegd dat zij valse stempels in haar paspoort had aangebracht om de moordenaars van haar man te doen geloven dat zij niet langer in Albanië was maar in het buitenland in de hoop uit hun gezichtspunt te kunnen ontsnappen, De wederpartij baseert haar oordeel op een principiële petitie volgens welke eenieder wordt geacht cartesiaans en redelijk te handelen en te denken, terwijl dit niet voor iedereen het geval is; vooral in een staat van traumatische shock, zoals het geval was bij verzoekster nadat ze het neerschieten van haar man van dichtbij had meegemaakt terwijl ze haar kleine baby in haar armen droeg.

In dit geval heeft verzoekster misschien onsamenvattend en onredelijk gehandeld, maar dat was inderdaad de waarheid zoals zij die beweerde, ondanks het gezond verstand dat haar zou kunnen worden toegeschreven; Het was daarom aan de commissarisgeneraal om dit dossier te beoordelen niet in het licht van de vermeende reizen van verzoekster naar het buitenland, maar veeleer van haar gekozen thuis opsluiting in Albanië.

Als haar woorden niet perfect coherent waren, was dat vooral te wijten aan het feit dat ze onder een sterke farmacologische invloed stond, zoals het gebruik van Xanax en Rivotril, die krachtige cognitieve effecten hebben.

Als ze besloot zichzelf te onderhouden zonder het huis zo lang te verlaten, dit is geen indicatie van de afwezigheid van angst voor vervolging, maar eerder een teken van een manifeste psychologische blokkade waaruit ze pas kon ontsnappen en zichzelf bevrijden toen ze Albanië verliet.

Op de hierna gestelde vraag, antwoordde zij als volgt:

(...)

Door het onderhoud van verzoekster in haar opgesloten woning en de waarachtigheid van het bestaan van valse stempels in haar paspoort voor vanzelfsprekend aan te nemen, houdt het hele motiveringssysteem van de tegenpartij geen stand meer en verzet zich niet langer tegen serieuze analyse. Voor het overige, hoe kan men nog behoorlijk spreken van een veilige staat wanneer de twee schoonbroers van verzoekster de internationale bescherming hebben verkregen die zij hebben gevraagd in hun respectieve toevlucht landen, Duitsland en Engeland.

Het feit dat er 15 dagen later een terugkeer stempel in haar paspoort werd geplaatst, komt perfect overeen met het feit dat verzoekster in het huis van haar moeder in Albanië verbleef.

Het is ook onjuist om te beweren dat ze de manier of de procedure die werd gebruikt om de valse stempels in haar paspoort te plaatsen niet kon uitleggen, terwijl ze integendeel de enige beschrijving gaf die voor haar mogelijk was.

Verder, volgens de Gids van Procedures en Criteria, gepubliceerd door de UNHCR een subjectief fenomeen kan worden toegelaten tot aanneembare angstwanneer het is gebaseerd op geverifieerde voorhanden zijn van een objectief element, met name de moord van haar echtgenoot door een sluipschutter juist voor haar ogen tot in haar huis, terwijl ze haar kindje droeg. Als dit niet angst jagend is, dan?

Tot slot berust de aangevochten beslissing door de commissaris-generaal maakt meermaals gebruik van de uiting van twijfel; twijfel komt de asielzoeker echter ten goede en is onverenigbaar met het begrip kennelijk ongegrond, bijgevolg berust de aangevochten beslissing op motieven die onverenigbaar zijn met de in de aanhef vermelde voorwaarden en berust dus op niet aanneembare motieven naar recht.

Aldus heeft tegenpartij eveneens een manifeste appreciatievergissing begaan."

2.2. Verzoekster vraagt op basis van het voorgaande:

"Het beroep ontvankelijk en gegrond te verklaren,

Dienvolgens, de bestreden beslissing te hervormen en verzoekster in hoofddorde het statuut van vluchteling toe te kennen en, in ondergeschikte orde, de subsidiaire bescherming".

2.3. Verzoekster voegt ter staving van haar betoog een "Medisch voorschrift medicamenten 09/08/22" bij het voorliggende verzoekschrift (bijlage 2).

3. Beoordeling van de zaak

3.1. Dient vooreerst te worden vastgesteld dat in de bestreden beslissing met recht wordt gemotiveerd:

"Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. U verklaarde weliswaar bij aanvang tijdens het persoonlijk onderhoud dat u getraumatiseerd raakte doordat u aanwezig was bij de moord op uw echtgenoot en dat u kalmeringsmiddelen neemt om te kunnen functioneren (Notities Persoonlijk Onderhoud (NPO), d.d. 2 augustus 2022, p. 14). U kon deze stelling echter niet attesteren met medische documenten en u heeft in België ook nooit een psycholoog of psychiater geconsulteerd om u omwille van deze problemen te laten bijstaan (NPO, p. 14). U legde ook geen medische attesten waaruit zou blijken dat u zich in de onmogelijkheid bevindt om concrete feiten en gebeurtenissen op een correcte wijze mee te delen. Uit uw op het Commissariaat-generaal afgelegde verklaringen blijkt bovendien duidelijk dat u tijdens het gesprek in staat was om de aan u gestelde vragen op coherente wijze te beantwoorden. Er is dan ook geen enkele reden om aan te nemen dat u niet bij machte zou zijn om op volwaardige, functionele en zelfstandige wijze aan de procedure deel te nemen. Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen."

Verzoekster slaagt er niet in om aan de voormelde motieven afbreuk te doen. Geheel ten onrechte tracht zij immers te laten uitschijnen dat zij ten gevolge van een trauma of door medicatiegebruik niet of onvoldoende bij machte zou zijn (geweest) om haar procedure tot internationale bescherming te doorlopen

en om haar asielrelaas op een gedegen wijze uiteen te zetten, en dit omdat haar niet de nodige bijkomende steunmaatregelen werden verleend.

Uit het door verzoekster bij het verzoekschrift gevoegde medische voorschrift van 9 augustus 2022 kan zulks namelijk hoegenaamd niet worden afgeleid. Zoals genoegzaam blijkt uit verzoeksters voormelde verklaringen tijdens haar persoonlijk onderhoud, blijkt dat zij ten tijde van dit onderhoud, hoewel zij beweerde getraumatiseerd te zijn, niet psychiatrisch of psychologisch werd opgevolgd. Uit het neergelegde voorschrift, dat dateert van een week na het persoonlijk onderhoud, blijkt verder slechts dat verzoekster medicatie neemt. Bij het CGVS gaf zij aan deze medicatie die dag niet te hebben genomen. Bovendien verklaarde zij expliciet zich goed te voelen (administratief dossier, notities van het persoonlijk onderhoud, p.14). Hoe dan ook dient te worden opgemerkt dat verzoekster in dit kader haar bewering niet staft dat de betreffende medicamenten *“krachtige cognitieve effecten hebben”*; laat staan dat zij zou aantonen dat zij door deze medicamenten ook daadwerkelijk en in persoon *“onder een sterke farmacologische invloed stond”*. Verder dient te worden opgemerkt dat dit medisch voorschrift uitgaat van een eenvoudige arts, en dus niet van een psychiater of van een psycholoog. Aldus blijkt nog steeds niet dat verzoekster een psychiater of psycholoog zou hebben geconsulteerd in het kader van haar beweerde trauma. Uit dit voorschrift kan verder op generlei wijze worden afgeleid dat verzoekster een trauma zou hebben, welke symptomen verzoekster daarbij zou vertonen en op grond van welk(e) van deze verklaarde symptomen de betreffende medicamenten, volgens verzoekster kalmeringsmiddelen, werden voorgeschreven. Evenmin blijkt daaruit dat of op welke wijze dit beweerde trauma en deze beweerde symptomen concreet op hun waarachtigheid zouden zijn onderzocht en/of dat hetgeen er voorgeschreven wordt het gevolg zou zijn van het nodige medische of psychiatrische onderzoek. Nergens uit dit medisch voorschrift kan verder de ernst en de mate waarin verzoekster een trauma en/of bepaalde symptomen zou vertonen worden afgeleid. Gelet op het voorgaande, kan uit het betreffende voorschrift hoegenaamd niet worden afgeleid dat en in welke mate verzoeksters zelfverklaarde trauma, symptomen en/of medicatiegebruik verzoekster zouden hinderen in haar dagdagelijkse functioneren. Evenmin blijkt hieruit dat verzoeksters voorgehouden trauma, symptomen en/of medicatiegebruik verzoekster mogelijk of daadwerkelijk zouden hebben gehinderd in het kader van haar procedure internationale bescherming en haar in dit kader zouden hebben verhinderd om haar persoonlijk onderhoud bij het commissariaat-generaal te volbrengen en om in het kader van dit persoonlijk onderhoud gedegen verklaringen af te leggen. Aldus toont verzoekster niet aan dat zij zou hebben gekampt en/of zou kampen met psychische problemen en/of dat zij medicamenten nam en neemt die van zulke aard zouden zijn dat deze haar ertoe zouden hebben verhinderd of zouden verhinderen om haar procedure internationale bescherming te volbrengen en in het kader van haar verzoek om internationale bescherming gedegen verklaringen af te leggen.

Verzoekster zelf laat daarenboven na om inzake het voorgaande ook maar enige verdere en concrete duiding te verstrekken. Zij vergenoegt zich er namelijk toe op algemene wijze te verwijzen naar haar voorgehouden psychische problemen en medicatiegebruik. Zij toont daarbij niet *in concreto* aan dat, waar of op welke wijze deze elementen van invloed zouden zijn geweest op haar gezegden; laat staan dat zij zou aantonen dat, waar of hoe zulks van invloed zou zijn geweest op de beoordeling van haar verzoek om internationale bescherming en de inhoud van de bestreden beslissing.

Verder gaf verzoekster bij de aanvang van haar procedure, in de vragenlijst “bijzondere procedurele noden” DVZ, zelf eenduidig aan dat er volgens haar geen elementen of omstandigheden waren die het vertellen van haar verhaal of haar deelname aan de procedure internationale bescherming konden bemoeilijken (administratief dossier, vragenlijst “bijzondere procedurele noden” DVZ). Uit de verklaring voor de DVZ, de aldaar ingevulde vragenlijst en de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt bovendien dat al deze onderhouden op normale wijze zijn geschied en kunnen geen ernstige problemen worden afgeleid. Nergens formuleerden verzoekster of haar advocaat enig bezwaar tegen het plaatsvinden van deze onderhouden. Uit de inhoud van het administratief dossier blijkt bovendien dat verzoekster tijdens al de voormelde onderhouden in staat was het gesprek te volgen, de gestelde vragen begreep en hierop doorgaans concrete antwoorden kon formuleren. Bovendien vermeldde verzoekster bij de aanvang van het persoonlijk onderhoud en wanneer hiernaar expliciet werd gevraagd, benevens dat zij gestresseerd was, niet dat er medische zaken of andere dingen waren die het gesprek konden beïnvloeden (administratief dossier, notities van het persoonlijk onderhoud, p.3). Voorts gaf zij, zoals reeds hoger bleek, uitdrukkelijk aan zich goed te voelen tijdens dit onderhoud. Uit de stukken van het dossier kan aldus in het geheel niet worden afgeleid dat verzoekster niet in staat zou zijn geweest om de kernelementen van haar verzoek op een dienstige en volwaardige wijze uiteen te zetten.

Aldus toont verzoekster niet concreet aan en maakt zij niet hard dat er bijkomende steunmaatregelen hadden moeten worden genomen. Evenmin preciseert zij waaruit deze steunmaatregelen dan wel hadden moeten bestaan. Voorts duidt zij niet hoe steunmaatregelen van invloed hadden kunnen zijn op de behandeling van haar verzoek om internationale bescherming of de in de bestreden beslissing gedane beoordeling.

3.2. De bestreden beslissing werd genomen op grond van de bevoegdheid van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zoals omschreven in artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, b), artikel 57/6/1, § 2 en artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet. Deze bepalingen luiden als volgt:

“§ 1. De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming volgens een versnelde procedure behandelen, indien :

(...)

b) de verzoeker afkomstig is uit een veilig land van herkomst zoals bedoeld in paragraaf 3;

(...)

§ 2. In het geval van weigering van internationale bescherming en indien de verzoeker om internationale bescherming zich in één van de gevallen vermeld in paragraaf 1, eerste lid, a) tot j) bevindt, kan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dit verzoek als kennelijk ongegrond beschouwen.

§ 3. De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is bevoegd om de internationale bescherming te weigeren aan een onderdaan van een veilig land van herkomst of aan een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, wanneer de vreemdeling geen substantiële redenen heeft opgegeven om het land in zijn specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.”

3.3. Verzoekster betwist de inhoud van de bestreden beslissing in dit kader niet waar, dit mede gelet op het voorgaande, met recht gemotiveerd wordt:

“Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Bij KB van 14 januari 2022 werd Albanië vastgesteld als veilig land van herkomst. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.”

3.4. Verzoekster stelt haar land van herkomst te hebben verlaten en niet te kunnen terugkeren naar dit land omdat haar leven en dat van haar dochter aldaar in gevaar zouden zijn omdat de familie van haar echtgenoot er verwickeld zou zijn in een bloedvete met de familie B.

Dient in dit kader vooreerst te worden opgemerkt dat het een ernstige negatieve indicatie vormt voor verzoeksters beweerde nood aan internationale bescherming dat zij reeds een verzoek om internationale bescherming afgewezen zag in een andere lidstaat van de EU, met name Frankrijk.

In zoverre uit de inhoud van het feitenrelaas in de bestreden beslissing en verzoeksters verklaringen kan worden afgeleid dat de schoonbroers van verzoekster Albanië zouden hebben verlaten, om bescherming verzochten in Engeland, respectievelijk Duitsland, en aldaar bescherming zouden hebben verkregen, dient, voorts te worden opgemerkt dat niet kan worden aangenomen dat, dit louter omwille of ten gevolge van de problemen van haar schoonbroers en hun verblijf in voormelde landen en de toekenning van bescherming aan hun persoon, ook in hoofde van verzoekster zou kunnen of moeten worden besloten tot het bestaan van een risico op ernstige problemen of een gegronde vrees voor vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin. Dat er ten aanzien van verzoeksters schoonbroers in deze landen zou zijn besloten dat zij nood hadden aan bescherming, brengt, te meer nu in de bestreden beslissing meermaals met recht wordt aangegeven dat uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat bij bloedvetes traditioneel doorgaans enkel de mannelijke familieleden worden gevisieerd, *ipso facto* geenszins met zich dat ook verzoeksters voorgehouden vrees voor vervolging en nood aan internationale bescherming als geloofwaardig of aangetoond moeten worden beschouwd. Het is dan ook aan verzoekster om aan de hand van haar eigen ervaringen en verklaringen en *in concreto* aannemelijk te maken dat zij daadwerkelijk problemen zou riskeren te ondervinden en zou riskeren te worden gevisieerd of vervolgd bij een terugkeer naar haar land van herkomst. Elk verzoek om internationale bescherming dient immers afzonderlijk en op individuele wijze te worden onderzocht en beoordeeld, rekening houdend met de concrete situatie in het land van herkomst alsook met de individuele elementen zoals aangebracht door de verzoeker om internationale bescherming. Bovendien betreft het steeds de beoordeling van de situatie in het land van

herkomst zoals deze bestaat op het ogenblik van de beslissing inzake het verzoek om internationale bescherming. De appreciatie van de feiten in het licht van de bestaande situatie in het land van herkomst gebeurt in elk stadium van het verzoek om internationale bescherming. Feiten en elementen eigen aan elk concreet verzoek om internationale bescherming zijn bepalend bij de beoordeling van het dossier.

In het licht van het voorgaande, wordt in de bestreden beslissing vooreerst geheel terecht gemotiveerd: *“U bent er echter niet in geslaagd het Commissariaat-generaal ervan te overtuigen dat het conflict tussen de familie B. (...) en de familie S. (...) ertoe leidt dat het leven van u en uw dochter in gevaar is bij terugkeer naar Albanië.*

Zo dient vooreerst te worden vastgesteld dat uw houding geenszins in overeenstemming te brengen is met een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade. Uit uw verklaringen blijkt immers dat uw echtgenoot reeds vermoord werd op 11 juni 2015, terwijl u pas op 23 maart 2018 besloot om Albanië te verlaten (NPO, p. 4 en p. 5). Nochtans blijkt uit uw verklaringen dat u reeds een week na de moord op uw echtgenoot bedreigd werd door de familie B. (...) en dat u om die reden op aandringen van uw schoonbroer S.S. (...) van Shkodër naar Tirana verhuisde (NPO, p. 18). Indien u en uw dochter werkelijk gevaar liepen in het kader van deze bloedwraak, komt het hoogst bevreemdend over dat uw beide schoonbroers het land kort na de moord op uw echtgenoot ontvluchtten, terwijl uzelf samen met uw dochter nog twee jaar en negen maanden in Albanië bleef wonen. Hiernaar gevraagd, stelde u dat u een trauma had opgelopen en dat u niet klaar was om naar buiten te gaan (NPO, p. 19). U sloot zich volgens uw verklaringen op in uw huis en u kwam nooit buiten (NPO, p. 18). Uw dochter had voor uw vertrek uit Albanië nog nooit een speeltuin van dichtbij gezien omdat ze altijd binnenshuis verbleef (NPO, p. 18). Aan deze verklaringen kan echter niet het minste geloof gehecht worden. Zij zijn immers flagrant in strijd met de stempels in de door u neergelegde paspoorten, waaruit blijkt dat u en uw dochter op 20 februari 2016 naar Italië reisden met het vliegtuig en er op 12 maart 2016 terug vertrokken. Bovendien blijkt uit jullie paspoorten ook dat u en uw dochter op 6 augustus 2016 vanuit Albanië Griekenland binnenreden met de wagen en dat jullie op 20 augustus 2016 met de wagen vanuit Griekenland terugkeerden naar Albanië. De vaststelling dat u minder dan een jaar na de dood van uw echtgenoot naar Italië en naar Griekenland reisde, haalt de geloofwaardigheid van uw stelling dat u na de dood van uw echtgenoot opgesloten leefde in het huis van uw moeder volledig onderuit.

Daarnaast dient te worden opgemerkt dat uw paspoortstempels ook weinig coherent zijn met uw verklaringen. Indien u werkelijk dusdanig getraumatiseerd was dat u niet in staat was om uw land te ontvluchten, kan immers niet worden begrepen waarom u wel in staat was om naar Italië en Griekenland te reizen. De vaststelling dat u noch in Griekenland, noch in Italië een verzoek om internationale bescherming indiende, versterkt alleen maar het ongeloofwaardig karakter van de door u aangehaalde vrees. Van een persoon die daadwerkelijk risico loopt op vervolging of ernstige schade in zijn land van herkomst, mag immers redelijkerwijs worden verwacht dat hij na aankomst in een veilig derde land zo snel mogelijk een beroep doet op de bevoegde autoriteiten voor het verkrijgen van bescherming. Het is in dit verband ook veelzeggend dat u volgens uw verklaringen twee weken voordat u geïnterviewd werd op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) uw paspoort verloren bent (NPO, p. 13). Hierdoor rijst immers het vermoeden dat u bewust probeerde om uw verblijf in Italië en Griekenland achter te houden voor het Commissariaat-generaal. Dit is des te opmerkelijk in het licht van de vaststelling dat u hiervan nooit aangifte gedaan hebt bij de politie (NPO, p. 13). Uw tegenwerping dat u dacht dat uw verklaring bij de DVZ volstond, is weinig overtuigend. Hetzelfde geldt voor uw tegenwerping dat u de stempels in uw paspoort tegen betaling liet plaatsen door een corrupte buschauffeur die vanuit Albanië naar Griekenland reisde, om op die manier de familie B. (...), die vele connecties heeft met de Albanese autoriteiten, te laten denken dat u het land verlaten had (NPO, p. 23). Het is immers uiterst ongeloofwaardig dat u, indien u werkelijk iemand zou betaald hebben om een stempel in uw paspoort te zetten zodat het zou lijken dat u in het buitenland was, diezelfde persoon ook zou betalen om twee weken later een stempel in uw paspoort te zetten waaruit blijkt dat u was teruggekeerd naar Albanië. Als de familie B. (...) al geruchten zou opvangen van de douaniers, dan zouden zij hierdoor immers ook op de hoogte komen van het feit dat u was teruggekeerd. Eveneens is het compleet ongeloofwaardig dat u dezelfde procedure in maart 2016 en augustus 2016, twee keer op vijf maanden tijd tegen betaling zou laten uitvoeren. Dat u er op een internationale vlucht naar Italië erin slaagde om tegen betaling valse stempels in uw paspoort te laten zetten, is bovendien compleet onaannemelijk (NPO, p. 23). Dit geldt des te meer daar u niet kon zeggen hoe deze procedure precies was verlopen en u ook niet kon zeggen hoeveel u hiervoor had betaald (NPO, p. 23). Immers kan in alle redelijkheid verwacht worden dat u, indien u werkelijk het risico zou hebben genomen om uw paspoort op dergelijke flagrante wijze te laten vervalsen, u tenminste zou kunnen vertellen hoe dit precies in zijn werk ging en hoeveel u hier precies voor had betaald. Uw onvermogen om ook maar enig relevant detail over deze zogezegde vervalsing te vertellen, haalt de geloofwaardigheid ervan totaal onderuit.

De vaststelling dat de broers van uw echtgenoot het land na zijn dood verlieten terwijl uzelf en uw dochter in Tirana bleven wonen en zelfs naar Albanië terugkeerden nadat jullie naar Italië en Griekenland gereisd waren, doet twijfelen aan de ernst van de door u aangehaalde vrees. Dat u na uw verblijf in het buitenland telkens op vrijwillige basis naar Albanië terugkeerde is een houding die geenszins in overeenstemming met een gegronde vrees voor vervolging of ernstige schade kan worden gebracht. Dat u deze verplaatsingen bovendien probeerde te verbergen voor het Commissariaat-generaal en hierover herhaaldelijk flagrant tegenstrijdige en volstrekt ongeloofwaardige verklaringen aflegde, ondergraaft uw algemene geloofwaardigheid op ernstige wijze.

Doordat geen geloof gehecht wordt aan uw verklaring gedurende twee jaar en negen maanden ondergedoken geleefd te hebben in Albanië, dient ook ernstig getwijfeld te worden aan uw bewering dat u vreest gedood te worden door de familie B. (...). Het was immers net doordat uw dochter door hen bedreigd werd, dat u besloten had om uzelf en uw dochter op te sluiten in het huis van uw moeder in Tirana."

Verzoekster voert ter weerlegging van deze motieven blijkens een lezing van het verzoekschrift geen dienstige argumenten aan.

Op haar beweerde trauma en medicatiegebruik, werd reeds hoger genoegzaam ingegaan. Daarbij bleek dat dit beweerde trauma niet kan worden aangenomen, alsmede dat noch dit trauma, noch het aangevoerde medicatiegebruik een verklaring kan bieden voor verzoeksters gedragingen en verklaringen. Voor het overige vergenoegt verzoekster zich ertoe de voormelde motieven boudweg tegen te spreken en te ontkennen en haar eerder afgelegde verklaringen eenvoudigweg en op algemene wijze te herhalen en te bevestigen. Zij poneert namelijk boudweg en op algemene wijze dat haar verklaringen omtrent de vermeende valse stempels in haar paspoort weldegelijk volkomen coherent en plausibel waren, herhaalt haar verklaringen dienaangaande, stelt dat zij weldegelijk de waarheid sprak, bevestigt dat zij weldegelijk zo lang onderdook en haar huis niet verliet en geeft aan dat, zo haar verklaringen omtrent de valse stempels en haar onderduiken als vanzelfsprekend worden aangenomen, de motivering van verweerder niet langer stand houdt. Hiermee doet verzoekster op generlei wijze afbreuk aan de veelheid aan voormelde, concrete, pertinente en terechte vaststellingen en motieven. De Raad treedt verweerder bij en is van oordeel dat uit verzoeksters voormelde verklaringen en gedragingen duidelijk blijkt dat verzoekster niet aantoot of aannemelijk maakt dat zij daadwerkelijk werd en zou riskeren te worden geviséerd in het kader van bloedwraak. Dat verzoekster, hoewel zij beweerde zulke vrees te koesteren, nog jarenlang in haar land van herkomst bleef en dat zij, ondanks dat zij beweerde aldaar ondergedoken te hebben geleefd, in deze periode tweemaal naar het buitenland reisde, daarbij in Griekenland noch Italië om internationale bescherming verzocht, bovendien tweemaal vrijwillig naar haar land van herkomst terugkeerde en dit trachtte te verhullen, laat niet toe nog enig geloof te hechten aan haar vermeende problemen en vrees voor vervolging.

Verzoekster voert blijkens een lezing van het verzoekschrift verder niet één concreet en dienstig argument aan doch laat de bestreden beslissing geheel ongemoeid waar gemotiveerd wordt:

"Er dient bovendien te worden vastgesteld dat volgens uw eigen verklaringen noch uzelf, noch uw dochter sinds de moord op uw echtgenoot zijn lastiggevallen of bedreigd door de familie B. (...). Behalve de geruchten die verspreid werden in de week na de dood van uw echtgenoot, is er nadien nooit meer iets dergelijks gebeurd (NPO, p. 18). Hier kan nog aan toegevoegd worden dat het ook weinig geloofwaardig overkomt dat de familie B. (...) u en uw dochter zou viseren. Volgens de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, en die werd toegevoegd aan uw administratief dossier, worden bij traditionele bloedwraak volgens de Kanun (Albanees gewoonterecht) enkel de mannelijke familieleden geviséerd. Hiermee geconfronteerd, stelde u dat u en uw dochter aanwezig waren bij de moordaanslag op uw echtgenoot (NPO, p. 22). U stelde dat ze hebben geschoten om jullie te vermoorden maar dat God wilde dat geen van jullie beiden werd geraakt (NPO, p. 22). Deze uitspraak wringt echter met de vaststelling dat uw echtgenoot vanop grote afstand werd gedood door een getrainde sluipschutter (cf. administratief dossier en NPO, p. 12). Uit uw verklaringen ter zake blijkt bovendien dat slechts twee kogels werden afgevuurd en dat deze kogels allebei uw echtgenoot troffen (NPO, p. 27). Ook bij de eerste aanslag in augustus 2014 werden slechts twee kogels afgevuurd, waarvan er één uw echtgenoot raakte en een andere een gast die bij jullie thuis op bezoek was (NPO, p. 27). De vaststelling dat de tegenstanders van uw echtgenoot een getrainde sluipschutter inzetten die bovendien slechts twee kogels afvuurde, wijst er op dat zij een inspanning hebben geleverd om u en uw dochter te ontzien. Uw stelling dat zij u en uw dochter wilden vermoorden maar hier niet in slaagden door een interventie van God, komt dan ook weinig overtuigend over.

De vaststelling dat u en uw dochter niet beschoten werden bij de moord van uw echtgenoot en ook in de jaren nadien nooit door de familie B. (...) werden aangevallen, bevestigt alleen maar het relatieve karakter van uw vrees.

Hier kan nog aan toegevoegd worden dat u tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS ook bijzonder weinig over de familie B. (...) wist te vertellen. Zo kon u niet met zekerheid zeggen of I.B. (...) nog een broer had en hoe die broer dan wel heette (NPO, p. 9). Evenmin kon u zeggen hoeveel broers de vader van I. (...) had of hoeveel neven I.B. (...) had (NPO, p. 9). Het enige wat u wist is dat het er heel veel zijn (NPO, p. 9). U kende verder ook de naam niet van de neef die in Nice kwam wonen en door wie u zich zodanig bedreigd voelde dat u besloot te verhuizen naar Dijon (NPO, p. 9). Uw onwetendheid over de identiteit van de familie B. (...) is, gezien uw stelling te vrezen dat ze uw dochter naar het leven staan, veelzeggend. Het stemt in dit verband ook tot nadenken dat u tijdens uw verblijf in Frankrijk besloot om een Facebookpagina te openen louter met als oogmerk om daar bedreigingen te ontvangen die uw verzoek om internationale bescherming zouden kunnen ondersteunen (NPO, p. 10). De vaststelling dat u actief probeerde om bedreigingen te krijgen van de familie B. (...) met als doel uw verzoek om internationale bescherming te stofferen, maar hier ondanks uw aanwezigheid op sociale media niet in slaagde (NPO, p. 10), vormt een bijkomend argument om te twijfelen aan de ernst van uw vrees.

Door het geheel van bovenstaande vaststellingen kan niet langer geloof gehecht worden aan uw beweerde vrees dat u en uw dochter bij een terugkeer naar Albanië in een bloedwraak verwickeld zullen raken met de familie B. (...).

U haalde daarnaast op de Dienst Vreemdelingenzaken aan dat uw echtgenoot nog met andere families in bloedwraak verwickeld was en dat alle namen in de door u neergelegde krantenartikels vermeld stonden (DVZ, Vragenlijst CGVS, d.d. 17 mei 2022, punt 3.8). Toen u hiernaar gevraagd werd tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS, stelde u echter dat uw echtgenoot na zijn vrijlating uit de gevangenis met iedereen vrede gesloten had behalve met de familie B. (...) (NPO, p. 21). U kon niet zeggen dat hij nog met een andere familie in conflict zat (NPO, p. 21). Erop gewezen dat uw echtgenoot in de betreffende krantenartikels genoemd wordt als medeverantwoordelijke voor vijf moorden die gepleegd werden in 1999, gaf u toe dat dit inderdaad het geval was maar stelde u dat uw echtgenoot voor deze moorden nooit ondervraagd of veroordeeld werd en dat jullie nooit door deze families bedreigd werden (NPO, p. 21). U kon ook niet zeggen wat de namen waren van de slachtoffers (NPO, p. 21). Het enige wat u over hen wist was dat twee van hen broers waren en dat ze N. (...) heetten (NPO, p. 21). Uit uw verklaringen blijkt dan ook allerm minst dat uw echtgenoot met andere families dan de familie B. (...) in bloedwraak zou verkeren. De vaststelling dat u hierover foutieve verklaringen aflegde op de DVZ, tast uw algemene geloofwaardigheid verder aan.

(...)

Wat betreft de opmerking van uw advocate dat de moord op N.B. (...), de vader van I.B. (...), het risico vergroot voor de bloedwraak met de familie B. (...) waarin u verkeert, dient te worden opgemerkt dat het hier louter gaat om speculaties (NPO, p. 31). Zelf heeft u na de moord op N.B. (...) geen bedreigingen ontvangen (NPO, p. 26). Uit de door u neergelegde documenten blijkt op geen enkele manier dat er een reden zou zijn om aan te nemen dat u of uw dochter bij de moord op N.B. (...) betrokken zouden zijn. Gezien de familie B. (...) volgens uw verklaringen en de beschikbare informatie bij verschillende criminele praktijken betrokken was, is er geen enkele reden om aan te nemen dat het dispuut tussen de familie B. (...) en de familie S. (...) aan de grondslag zou liggen van de moord op N.B. (...). Overigens blijkt ook uit de door u neergelegde videofragmenten dat de familie B. (...) eveneens in een conflict verwickeld was met de familie L. (...) (cf. administratief dossier). Zelfs indien onomstotelijk zou vaststaan dat N.B. (...) vermoord werd in het kader van de door u aangehaalde bloedwraak tussen de families B. (...) en S. (...) (*quod non*), dan nog is er geen enkele reden om aan te nemen dat u of uw dochter hierdoor in het vizier van de familie B. (...) zouden komen, aangezien bij bloedwraak in de regel enkel de mannelijke verwanten gevisieerd worden (cf. *supra*)."

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en blijven, gezien verzoekster deze geheel ongemoeid laat, onverminderd overeind.

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoeksters bewering dat zijzelf en/of haar dochter in het kader of omwille van de problemen van (de familie van) haar echtgenoot zou(den) riskeren te worden gevisieerd of vervolgd bij een terugkeer naar haar land van herkomst.

Zelfs indien aan deze bewering enig geloof zou kunnen worden gehecht, *quod non*, dan nog dient te worden vastgesteld dat verzoekster geenszins aantoonde of aannemelijk maakt dat zij bij eventuele (verdere) problemen in dit kader en zo zij daartoe de nodige stappen zou zetten en pogingen zou ondernemen, verstoken zou dreigen te blijven van de bescherming vanwege haar eigen, nationale autoriteiten.

Verzoekster laat de bestreden beslissing in dit kader immers geheel ongemoeid en onderneemt niet de minste poging teneinde deze beslissing te weerleggen of te betwisten waar gemotiveerd wordt:

"Er dient bovendien vastgesteld te worden dat u geen overtuigende feiten of elementen heeft aangehaald waaruit zou blijken dat u voor de door u aangehaalde problemen – of bij een eventuele herhaling van

dergelijke problemen in geval van een terugkeer naar Albanië - geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/ of bescherming door de in Albanië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten, en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat er in geval van een eventuele terugkeer naar Albanië voor u sprake zou zijn van een vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Immers voordat internationale bescherming kan worden verleend aan een verzoeker om internationale bescherming, dient te worden aangetoond dat de verzoeker om internationale bescherming geen aanspraak kan maken op nationale bescherming. Van een verzoeker om internationale bescherming mag dan ook redelijkerwijs verwacht worden dat hij eerst alle redelijke van de hem te verwachten mogelijkheden tot bescherming uitgeput heeft. Uit uw verklaringen blijkt dat dit niet het geval is.

Zo dient vooreerst te worden vastgesteld dat u noch na de aanslag op uw echtgenoot in augustus in juli 2020, noch na de moord op uw echtgenoot in juni 2015, klacht neerlegde bij de politie (NPO, p. 22). Evenmin legde u op enig moment klacht neer bij de politie in verband met de bedreigingen die u ontving in het kader van de bloedvete met de familie B. (...) waarvan u beweert het slachtoffer te zijn (NPO, p. 19). U stapte nooit naar het parket met uw grieven (NPO, p. 22). U ging ook nooit bij de politie of het parket informeren naar de stand van het onderzoek (NPO, p. 12). Behalve een enkel document waaruit blijkt dat het onderzoek naar de moord op uw echtgenoot geklasseerd werd omdat de dader niet gevonden kon worden, heeft u hierover geen enkele informatie of documentatie (NPO, p. 12). Er kan dan ook allerminst geconcludeerd worden dat u alle mogelijkheden tot nationale bescherming heeft uitgeput. Indien u de nationale autoriteiten niet op de hoogte brengt van uw problemen, kunnen zij hier immers vanzelfsprekend niet tegen optreden.

Uw tegenwerping dat de familie B. (...) in Albanië iedereen kent en heel veel moorden gepleegd heeft, maar daarmee wegkomt omdat ze banden hebben met de Albanese staat, volstaat niet om te concluderen dat er voor u in Albanië geen bescherming voorhanden is (NPO, p. 19 en p. 21). Overigens dient er in dit verband op te worden gewezen dat u herhaaldelijk tegenstrijdige en ongeloofwaardige verklaringen aflegde wat betreft de relatie tussen de familie B. (...) en de Albanese autoriteiten. Zo stelde u tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS dat niemand van de familie B. (...) ooit veroordeeld is tot meer dan een jaar gevangenisstraf (NPO, p. 19). Toen u vervolgens gevraagd werd of B. (...) of S.B. (...) ooit gearresteerd werden, stelde u dat ze weliswaar gearresteerd werden maar vervolgens weer werden vrijgelaten (NPO, p. 19). Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, en die werd toegevoegd aan uw administratief dossier, blijkt echter dat S.B. (...) in Albanië werd veroordeeld tot een gevangenisstraf van 2,5 jaar. Bovendien hebben de Belgische en de Albanese autoriteiten ook een akkoord gesloten waardoor S.B. (...) de veroordeling tot 22 jaar gevangenisstraf die hij in België opliep in een Albanese gevangenis zal uitzitten (cf. administratief dossier). De vaststelling dat S.B. (...) op dit moment opgesloten zit, ondermijnt in ernstige mate de geloofwaardigheid van uw stelling dat u in Albanië geen bescherming kan krijgen omdat de familie B. (...) er boven de wet zou staan. Dit geldt des te meer in het licht van de vaststelling dat u de veroordeling van S.B. (...) probeerde te verhullen voor het Commissariaat-generaal door hier tegenstrijdige verklaringen over af te leggen. Gevraagd wanneer S. (...) en B. (...) werden gearresteerd en terug vrijgelaten, stelde u immers plots dat S.B. (...) al meer dan drie jaar opgesloten zit in de gevangenis in Albanië, wat strijdig is met zowel uw eerdere bewering dat hij nooit veroordeeld is tot meer dan een jaar gevangenisstraf als met uw eerdere bewering dat hij na zijn arrestatie weer werd vrijgelaten (cf. supra en NPO, p. 20). Geconfronteerd met uw tegenstrijdige verklaringen op dit punt, stelde u dat de Albanese staat S.B. (...) louter heeft veroordeeld omdat ze door de Europese Unie op de vingers getikt werden. U voegde hier nog aan toe dat S. (...) ook een aanvraag had ingediend om uit de gevangenis vrijgelaten te worden (NPO, p. 20). Deze uitleg volstaat echter niet om te verklaren waarom u in eerste instantie beweerde dat S. (...) was vrijgelaten. Ook uw stelling dat geen enkele rechter in Shkodër de rechtszaak tegen de familie B. (...) wilde behandelen omdat de rechters vreesden voor hun leven, volstaat niet om te concluderen dat in Albanië voor u geen bescherming mogelijk is (NPO, p. 21). Het gaat hier immers louter om een blote bewering van uw kant die u niet kon ondersteunen met documenten. Dat geen enkele rechter de zaak wilde behandelen, is trouwens weinig coherent met de vaststelling dat S.B. (...) in Albanië wel degelijk veroordeeld werd (cf. supra en administratief dossier). Het stemt in dit verband ook tot nadenken dat u, hiernaar gevraagd, niet met zekerheid kon zeggen om welke reden S.B. (...) in Albanië veroordeeld werd (NPO, p. 20).

Uw stelling dat volksvertegenwoordiger Tom Doshi de rechterhand was van de B. (...)’s, betreft louter een blote bewering van uw kant die u niet overtuigend kon aantonen en die u louter baseerde op geruchten die u in Shkodër had opgevangen (NPO, p. 21). Van een verzoeker om internationale bescherming kan nochtans verwacht worden dat hij of zij zich spontaan en zo gedetailleerd mogelijk informeert over die elementen die verband houden met de kern van zijn of haar vrees. Hier kan nog aan toegevoegd worden dat zelfs indien de familie B. (...) contacten zou onderhouden met bepaalde Albanese politici, dan nog

hieruit niet kan afgeleid worden dat de Albanese autoriteiten niet in staat zouden geweest zijn om u tegen hen te beschermen.

(...)

Wat betreft de stelling van uw advocate dat u niet naar de politie kon stappen omdat de moordenaar van uw echtgenoot zelf bij de politie werkte, dient te worden opgemerkt dat uit de door u neergelegde documenten blijkt dat deze informatie slechts verspreid werd naar aanleiding van de moord op N.B. (...) in juni 2022 (NPO, p. 12, p. 28 en p. 30). Hiernaar gevraagd, stelde u niet te weten wat de naam was van deze sluipschutter (NPO, p. 28). De enige informatie die u had over de sluipschutter kwam van de journalist Artan Hoxha, die hierover berichtte naar aanleiding van de moord op N.B. (...) in juni 2022 (NPO, p. 12 en p. 28). Uw latere stelling dat u al een week na de dood van uw echtgenoot wist dat hij vermoord werd door iemand die werd opgeleid door de politie, is louter een blote bewering van uw kant die niet strookt met uw eerdere verklaringen op dit punt en die u niet staafde met relevante documenten, ondanks het feit dat u hier tijdens het persoonlijk onderhoud expliciet naar werd gevraagd (NPO, p. 31). Hier kan nog aan worden toegevoegd dat zelfs indien u zou aangetoond hebben dat deze informatie over de sluipschutter reeds circuleerde vlak na de dood van uw echtgenoot (quod non), dan nog hieruit niet kan afgeleid worden dat de Albanese autoriteiten niet in staat zouden geweest zijn om u te beschermen.

Uit informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal (zie de COI Focus: Albanië Algemene Situatie van 15 juni 2020, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_albanie_algemene_situatie_20200615.pdf of <https://www.cgvs.be/nl> en de COI Focus: Albania: Blood Feuds in contemporary Albania: Characterisation, Prevalence and Response by the State van 29 juni 2017, beschikbaar op <https://www.cgvs.be/nl/landeninfo/blood-feuds-contemporary-albaniacharacterisation-prevalence-and-response-state> of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt namelijk dat in Albanië maatregelen werden/worden genomen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de Albanese autoriteiten wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in.

Niettegenstaande rechtsvervolging door de familie van het slachtoffer niet altijd als genoegdoening beschouwd wordt en de politie soms geen bescherming kan bieden aan families in afzondering omdat ze weigeren om een officiële klacht in te dienen, blijkt uit de informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal evenwel dat de Albanese overheid zich steeds meer van de bloedwraakproblematiek bewust is en, ofschoon er nog ruimte voor vooruitgang en verbetering is, bereid is om bescherming te bieden aan burgers die het slachtoffer zijn van een bloedvete.

In het kader hiervan hebben de Albanese autoriteiten de afgelopen jaren een aantal belangrijke maatregelen getroffen. Allereerst leverde de politie ernstige inspanningen in het bestrijden van deze problematiek. Zo werden specifieke opleidingen gegeven aan het politiepersoneel over de preventie en de opheldering van moorden in het kader van wraak en vendetta. Een samenwerking tussen o.a. de politie, het openbaar ministerie, het ministerie van onderwijs, het ministerie van sociale zaken werd uitgebouwd waardoor sneller kan worden overgegaan tot interventies en arrestaties. Bloedwraakzaken worden nauwlettend gemonitord en zodra er ernstige indicaties zijn van een nakend misdrijf (bv. een bedreiging) of wanneer een misdrijf werd gepleegd, worden deze feiten overgemaakt aan het openbaar ministerie voor onderzoek en preventie. Wanneer een moord gepleegd wordt, worden de getroffen families proactief opgevolgd om te vermijden dat een vendetta zich ontwikkelt. Meerdere ngo's bevestigen de inspanningen van de Albanese autoriteiten en erkennen de efficiëntie ervan en de impact ervan op de bestrijding van het fenomeen van de bloedwraak. Ook oude zaken worden heropend en mogelijke bloedwraakzaken worden met bijzondere aandacht behandeld, zelfs in afgelegen gebieden. Verder werd de strafwet aangepast waardoor er minimumstraffen werden voorzien – onder meer voor het dreigen met bloedwraak – en werd de straf voor moord met voorbedachte rade in een bloedwraak verhoogd tot minimum 30 jaar. Ook deze aanpassingen hadden een positief effect op de bestrijding van bloedwraak. Nog in 2013 organiseerde de Albanese overheid opleidingsmomenten voor magistraten met als doel de kennis en professionele vaardigheden op het gebied van bloedwraak te verhogen. Ofschoon ook hier nog ruimte voor verbetering is, proberen zowel de overheid als het middenveld door preventie en sensibilisering het fenomeen van bloedwraak te bestrijden. Er is samenwerking op institutioneel niveau, tussen de lokale overheden, de politie en het gerecht, en er is tevens samenwerking tussen de overheid, religieuze leiders en de verzoeningscommissies. In de regio Shkodër in het bijzonder wordt de situatie van families in bloedwraak door de politie nauwgezet opgevolgd door in contact te treden met hen, door regelmatig in de buurt te patrouilleren en hun woningen in de gaten te houden.

Het Commissariaat-generaal erkent dat corruptie een pijnpunt blijft in Albanië. Niettemin moet worden vastgesteld dat ook hier de nodige stappen werden/worden gezet. Zo worden bijvoorbeeld agenten van andere regio's ingeschakeld om te vermijden dat er een te nauwe band bestaat tussen de politie en de betrokken burgers. Hoe dan ook blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Albanese politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er verschillende stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. Informatie stelt tevens dat, ofschoon er nog doorgedreven hervormingen aangewezen zijn, er veel politieke wil is om op een besliste wijze de strijd tegen corruptie aan te gaan en dat Albanië de afgelopen jaren dan ook verschillende maatregelen en succesvolle stappen ondernomen heeft om corruptie binnen politie en justitie te bestrijden. Zo werd een anticorruptiestrategie uitgewerkt en werd het wetgevend en institutioneel kader versterkt. Het aantal onderzoeken naar, vervolgingen van en veroordelingen voor corruptie, waaronder corruptie bij – soms zelfs hooggeplaatste – functionarissen, nam toe. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Albanië aanwezig zijn en dat de Albanese overheid inzet op een verbetering van de daadwerkelijke functionering ervan.

Gelet op voorgaande meen ik dat de Albanese autoriteiten in geval van eventuele (veiligheids)problemen in het kader van bloedvetes aan alle onderdanen voldoende bescherming bieden en de redelijke maatregelen zoals beoogd in artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet treffen.”

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en blijven, gezien verzoeksters deze geheel ongemeoid laat, onverminderd overeind.

De door verzoekster neergelegde stukken en documenten, zoals opgenomen in de map 'documenten' in het administratief dossier, kunnen omwille van de in de bestreden beslissing aangehaalde, pertinente en terechte redenen, die door verzoekster overigens niet worden weerlegd of betwist, tot slot geen afbreuk doen aan het voorgaande. Deze redenen worden, gezien verzoekster deze niet weerlegt of betwist, door de Raad overgenomen en luiden als volgt:

“De door u neergelegde documenten zijn niet van die aard dat zij bovenstaande beslissing in een ander daglicht kunnen stellen. Aan uw identiteit en nationaliteit en de identiteit en nationaliteit van uw dochter wordt in deze beslissing niet getwijfeld. Uw huwelijk met X.S. (...) en het feit dat hij de vader is van uw dochter I. (...) staan in deze beslissing evenmin ter discussie. Ook het feit dat uw echtgenoot in juni 2015 werd vermoord, wordt door het Commissariaat-generaal niet in twijfel getrokken. Hetzelfde geldt voor de vaststelling dat uw echtgenoot werd veroordeeld voor de moord op I.B. (...) en hiervoor 12 jaar in de gevangenis doorbracht. De door u neergelegde artikels in verband met de aanslag op uw schoonbroer in juni 2014, de aanslag op uw echtgenoot in augustus 2014 en de moord op uw echtgenoot in juni 2015, worden geen van alle betwist. Uit deze artikels blijkt echter niet dat ook uzelf en uw dochter bij terugkeer naar Albanië het gevaar zouden lopen op wraak door de familie B. (...). Evenmin blijkt uit deze artikels dat voor u en uw dochter in Albanië geen bescherming voorhanden zou zijn. De door u neergelegde foto's van B.B. (...) en S.B. (...) en het door u neergelegde opsporingsbericht van de Belgische politie voor S.R. (...), zijn niet van die aard dat bovenstaande beslissing erdoor in een ander daglicht komt te staan. De twee door u neergelegde artikels en de vier door u neergelegde videofragmenten werden deels hierboven al besproken en tonen niet aan dat u en uw dochter bij terugkeer naar Albanië in problemen zullen komen met de familie B. (...) of dat er voor jullie in Albanië geen bescherming zou zijn. Het medisch dossier van uw dochter I.S. (...) houdt geen verband met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980, noch met de criteria inzake subsidiaire bescherming vermeld in artikel 48/4 van diezelfde wet. U dient voor de beoordeling van medische elementen een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de staatssecretaris van Asiel en Migratie of zijn gemachtigde op basis van artikel 9 ter van de wet van 15 december 1980. Het door u neergelegde certificaat waaruit blijkt dat u in België een competentie als huishoudhulp hebt behaald is voor bovenstaande beslissing niet van belang.”

Bijkomend kan nog worden opgemerkt dat verzoekster voor wat haar eigen medicatiegebruik betreft niet aannemelijk maakt dat deze medicatie in haar land van herkomst niet voorhanden zou zijn. Evenmin toont zij aan dat een eventueel gebrek aan behandeling in haar land van herkomst enig verband zou vertonen met één van de in artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet bepaalde vervolgingsgronden of zou kunnen lijden tot vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin. Tevens dient te worden opgemerkt dat dit gelet op het bepaalde in artikel 48/4, § 1 van de Vreemdelingenwet geen verband houdt met de criteria zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming en dat verzoekster zich voor wat betreft de beoordeling van dit element dient te richten tot de geëigende procedure.

3.5. In acht genomen hetgeen voorafgaat, dient te worden besloten dat verzoekster geen substantiële redenen in de zin van artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet heeft opgegeven om haar land van herkomst in haar specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of zij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Bijgevolg heeft de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen met recht besloten tot de weigering van de internationale bescherming en de kennelijke ongegrondheid van verzoeksters verzoek om internationale bescherming en dient het beroep te worden verworpen.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen januari tweeduizend drieëntwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT